21/09/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜଠାରୁ ବଡମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ହୁସିଆର ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର କୌଣସି ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରା ନ ଥାଏ - କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକିନା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଆମମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଆମକୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ମିଳିବା ଦ୍□ାରା ଭକ୍ତିକୁ ଯେପରି ଛାଡପତ୍ର ମିଳିଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିବାର ସମୟ ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତି, ତପ, ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି! ସେଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଥା ରହି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ଏବେ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି ତେବେ ପତିତ ମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି ଆଉ କେହି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ତ ଭକ୍ତି ହିଁ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଶିଖୁଛ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ବୋଲି ଭାବୁଛ । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜଯୋଗ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କୁମାରୀ କନ୍ୟା, ଅଧର କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଉପରେ ରାଜତ୍□ର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବାବା କୌଣସି ଭକ୍ତି ଶିଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର କରାଯାଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ କିଏ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଅଲଗା ଜିନିଷ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ଆଉ କେହି ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଯେତେ ବି ସତସଙ୍ଗ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ ଜଗତଗୁରୁ, ଭଗବାନ ବୋଲି ବି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏପରି କେହି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରମପିତା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତ କେହି ପରମପିତା ବୋଲି କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପରମପିତା ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟସ୍ ଗୁଡିକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଭକ୍ତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଯାଏ, ତେବେ ଭକ୍ତିକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେବାକୁ ହିଁ ପଡିଥାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଆମେ ଜ୍ଞାନକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଉଛୁ । ନା, ସେମାନେ ତ ଆପେ ଆପେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଯେ ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଭକ୍ତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସେ କେବେ ଭକ୍ତି ଶିଖାଇବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିର ଫଳ ହିଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଦୁଃଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି କଥାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ । ବାବା ଭକ୍ତିର ଫଳ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ଯାହାର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଆମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍□ ଦରକାର । ଏହା ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି, କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନୁହେଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ହିଁ ଅଲଗା । ସିଏ ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଏହିପରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିବେ ଯାହା ଫଳରେ ରାଜକୁମାର ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା କରି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବୁ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ସଦ୍‌ଗତି, ନର୍କକୁ ଦୁର୍ଗତି

କୁହାଯାଏ । ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନ ନେବେ, ପବିତ୍ର ନ ହେବେ ସେମାନେ ରାଜଧାନୀକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ରହିବେ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ହଜି ଯିବେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏବେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଘର ମନେ ପଡୁଛି, ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଶେଷ ହେଉଛି । ନାଟକ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଅନେକ ଥର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛ । ଏକଥା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ତ ବଢି ଚାଲିଛି । ୧୬୧୦୮ର ମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗର ମଡେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ନମୁନା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । ବଡ ଜିନିଷର ମଡେଲ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ସୁନାର ଦ୍□ାରିକା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଦ୍□ାରିକାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ଦ୍□ାରିକାରେ କୁହାଯିବ ନା ଦିଲ୍ଲୀରେ କୁହାଯିବ? ଯମୁନାର କୂଳ ତ ଏହି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଅଛି । ସେଠାରେ ତ ସମୁଦ୍ର ରହିଛି । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଯମୁନା କୂଳରେ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ଦ୍□ାରିକା ରାଜଧାନୀ ନୁହେଁ । ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଯମୁନା ନଦୀ ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ଯମୁନାର ମହିମା ରହିଛି । ପରିସ୍ତାନ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ମୁଖ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ ହିଁ ହେବ । ଏବେ ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଶେଷ ହୋଇ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ହେବ । ଏବେ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁ ଜଣାପଡିଯିବ । କିଏ-କିଏ କେତେ ନମ୍ବରରେ ପାସ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଯାଇଥାଏ, ଅମୁକ-ଅମୁକ ଏତେ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହେଲେ । ଏବେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଯିବେ । ଶେଷ ସମୟରେ ଭଲ ଭାବେ ଜଣାପଡିବ । କିଏ-କିଏ ପାସ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏକି ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ବା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ । ଏହି କ୍ଲାସ୍ ତ ବଡ ଅଟେ ନା । ଏହା ଅବିନାଶୀ କ୍ଲାସ୍ ଅଟେ । ଦିନକୁ ଦିନ ସେଣ୍ଟରଗୁଡିକ ବଢି ଚାଲିବ । କେହି-କେହି ଆସି ସାପ୍ତାହିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ । ଦିନେ-ଦୁଇଦିନର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କଳିଯୁଗର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି ଏବେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ମୋ ସହିତ ଲଗାଅ ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସିବ, ଅଭିନୟ ତ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେପରି ଡ୍ରାମାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଅଭିନୟ କରି ସାରିଛ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଲା । ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେହି ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍‌ମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଏମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିବେ । ନିଶ୍ଚିତ ତାହା ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ହୋଇଥିବ । ଯେତେବେଳେ କି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନୂଆ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି କଳିଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କଳିଯୁଗରେ ପତିତମାନେ ହିଁ ଥିବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯଦି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛ ବା ବହି ଛପାଉଛ ତେବେ ସେଥିରେ ଲେଖି ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏମାନେ ଏହି ସହଜ ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ କେବଳ ରାଜା-ରାଣୀ ତ ନ ଥିବେ । ପ୍ରଜା ବି ତ ରହିବେ ନା । ଅଜ୍ଞାନରେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିଛି ବି ଜାଣୁନାହାଁନ୍ତି କେବଳ ବସି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ସେମାନେ ପୂଜା କରିବା ବେଳେ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ତ ଜ୍ଞାନ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି ବିନା ଭଗବାନ ହିଁ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯଦି କାହାକୁ କହୁଛ ଭଗବାନ ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ ସିଏ ତୁମ କଥାରେ ହସୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସିବେ, ତେବେ କେମିତି ଆସିବେ! କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦ୍□ାପରକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । କିଛି ନ ବୁଝି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନକୁ ଯାହା ଆସୁଛି ତାହା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । କାରଣ ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛ । ଭକ୍ତି ବାହାରୁ ତ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଭକ୍ତିର କେତେ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି! ତୁମ ପାଖରେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗକୁ ଗଲେ କୋଳାହଳ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଗୀତ ଗାଇବେ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ରେକର୍ଡ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଗକୁ ଗଲେ ବୋଧ ହୁଏ ଏହା ବି ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଗୀତ ଆଦିର ସବୁ ସାର ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛି । ତୁମେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣିଛ । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ଯଦି କମ୍ ପାଠ ପଢିବୁ ତେବେ ପ୍ରଜା ହେବୁ ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ହୁସିଆର ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣାଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ସେମାନଙ୍କର ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ, ତେଣୁ ଏହା ଦ୍□ାରା ଫାଇଦା ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବୁଝାଇଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେଣ୍ଟରମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥା’ନ୍ତି ନା । ସେହି ସେଣ୍ଟରର ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଭଉଣୀ ତ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ବି କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ଭଉଣୀ ଆସନ୍ତୁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ସିଏ ବହୁତ ଦକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି ଦକ୍ଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପୁଣି ଆଦର ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବଡମାନଙ୍କର ପୁଣି ସେହିପରି ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଇଏ ଜ୍ଞାନରେ ମୋଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ମଣ, ନିଶ୍ଚତ ଏହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚପଦ ମିଳିବ, ଏଥିରେ ଅହଂକାର ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବଡମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ମାନ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କ୍ରମଅନୁସାରେ ସମ୍ମାନ ରହିଥାଏ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ତ ଦେବେ ନା । ବାରିଷ୍ଟରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ରହିଥାନ୍ତି । ବଡ କେସ୍‌ରେ ବହୁତ ଦକ୍ଷ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ ନେଇଥାନ୍ତି । କେହି କେହି ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର କେସ୍ ମଧ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥାନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଆମଠାରୁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଦରକାର । ସେଣ୍ଟର ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ସବୁ କାମ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସାରା ଦିନ ଖିଆଲ ବା ଚିନ୍ତା ରହୁଛି ନା । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କିପରି ତିଆରି କରାଯିବ, ସେଥିପ୍ରତି ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କିପରି ହେବୁ । ବାବା ଆସି ହିଁ ଛନ୍ତି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ । ପତିତ-ପାବନ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ ଗଙ୍ଗା, ସେଥିରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ସ୍ନାନ କରିଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ତ କେହି ବି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କି କହୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ସେ ନିଶ୍ଚତ ତ ସଂଗମରେ ଆସିବେ, ଏବଂ ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍□ ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରା ରହିଛି । ଯେପରି ନେପାଳରେ ଅଷ୍ଟମୀରେ ବଳି ଚଢାଇଥାନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ହାତରେ ବନ୍ଧୁକ ଦେଇ ଗୁଳି ଫୁଟାଇଥାନ୍ତି । ସିଏ ମଧ୍ୟ ବଳି ଚଢାଇଥାଏ । ବଡ ହେଲେ ସିଏ ଗୋଟିଏ ଚୋଟରେ ବାଛୁରିକୁ କାଟିଦେଇଥାଏ । କେହି ଧିରେ ଚୋଟ ମାରିଲା, ଯଦି ଗୋଟିଏ ଚୋଟରେ ବଳି ନ କଟିଲା ତେବେ ତାହା ବଳି ହେଲା ନାହିଁ, ତାକୁ ଆଉ ଦେବୀଙ୍କୁ ସ୍□ୀକାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜ ନିଜର କଳ୍ପନା ରହିଛି । କଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ପୁଣି ଶିଷ୍ୟ ଅନେକ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ ନୂଆ କଥା ରହିଛି । ଏସବୁ କଥାକୁ ତ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ବସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଖୁସି ହେଉଛ ଯେ ଆମେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ, ଆଉ କେହି ଏକଥା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମକୁ ମୁଁ ସଭାରେ କହିବି - ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଭୂଷଣ, ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ତେବେ ତାହାର ଅର୍ଥ ତୁମେ ହିଁ ବୁଝିବ । ନୂଆ କେହି ହୋଇଥିଲେ ଦ୍□ନ୍ଦରେ ପଡିଯିବ ଯେ ଇଏ କ’ଣ କହିଲେ? ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ତ ବିଷ୍ଣୁ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାହାର ମୈଦାନ (ସେବାସ୍ଥଳ)କୁ ଆସ ତେବେ ଜଣାପଡିବ ।

ତୁମର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ । ତୁମେ ୫ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହି ଅସୁର (୫ ବିକାର) ମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ଲଢେଇ ହେଉଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଦେବତା ହେବା ପରେ ଆଉ ଲଢେଇର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଅସୁର ଥାଆନ୍ତି ସେଠାରେ ଦେବତାମାନେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ଯିଏ କି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯଜ୍ଞ ହୋଇନଥାଏ । ରୁଦ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଶିବ, ପୁଣି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା । ତୁମେ ଦୁନିଆଠାରୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଅଲଗା ଅଟ ଏବଂ ତୁମର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ଅଳ୍ପ । ଗାୟନ ଅଛି ଚଢେଇମାନେ ସାଗରକୁ ଶୋଷି ଦେଇଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେତେ ସବୁ ମନଗଢା କଥା ସବୁ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ସେ ସବୁକୁ ଭୁଲି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମା ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ବାବା ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେତେବେଳେ ହେ ପରମାତ୍ମା ବା ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି ତେବେ ସେ ସମୟରେ ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡି ନ ଥାଏ । କେବଳ ଈଶ୍□ର ଅଥବା ପ୍ରଭୁ କହିଦିଅନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅଧାକଳ୍ପର ସୁଖ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନେ

ପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି - ଆତ୍ମା କ'ଣ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା କ'ଣ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମୂଳବତନର ନିବାସୀ ଅଟୁ, ସେଠାରୁ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛୁ । ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ୫୦ ହଜାର ବର୍ଷର ବି ପୁରୁଣା ଜିନିଷ । କିନ୍ତୁ ୫୦ ହଜାର ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ କିଛି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ହିଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ ଅଟେ । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ହିଁ ଘର ଆଦି ହୋଇଥିବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ରଜୋଗୁଣୀ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା । ଏବେ ଆହୁରି ହିଁ ତମୋଗୁଣୀ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ ଚାରା ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି - ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସଦ୍ଗତି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ କହିଥାନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର । ପୁଣି ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ଆମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶରୀର ତ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବିନାଶ ତ ହେବ ନା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେବଳ ମହାଭାରତ ଲଢେଇର ଗାୟନ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଚାଲ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ମୋ ସାଥିରେ ଚାଲିଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଚାଲ, ତେବେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯେଉଁମାନେ ପାଠପଢାରେ ହୁସିଆର ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି, ଭଲ ବୁଝାଇ ପାରୁଛନ୍ତି - ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ଅହଂକାର କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଜ୍ଞାନର ନୂଆ-ନୂଆ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ ।

ବରଦାନ**:-** ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ପଣିଆର ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍□ାରା ଆକର୍ଷଣମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ଭବ ।

ସହଜଯୋଗୀ ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୁଅ, କେବଳ ବାହାରେ ନିଆରା ହୁଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନର ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ନ ଥିବ । ତେବେ ଯିଏ ଯେତିକି ନିଆରା ହୋଇଥାଏ ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ । ନ୍ୟାରା ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବାହାରର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ନିଆରା ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରିୟ ହେବା ବଦଳରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସହଜଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ପଣିଆର ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ, ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସ୍□-ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ଦ୍□ାରା ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ଦାତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଏବଂ ପ୍ରତିଟି ସଂକଲ୍ପରେ ଦାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଦାତାର ମୁଖ୍ୟ ଗୁଣ ହେଲା ଉଦାରଚିତ୍ତ । ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ମନେ କର ଯେ ମୁଁ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବି ଦାନ ନ କରି ବିତୁ, ତେବେ କୁହାଯିବ ମହାଦାନୀ । ସର୍ବଦା ଦେବାର ଦ୍□ାର ଖୋଲା ରହିଥାଉ, ଯେପରି ମନ୍ଦିରର ଦ୍□ାର ସର୍ବଦା ଖୋଲା ରହିଥାଏ, ସେହିପରି ଦାତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାନ କରିବାର ଦ୍□ାର କେବେ ବି ବନ୍ଦ ନ ହେଉ ।